

'Από τὴν μίνησιν τῶν Ἰδεῶν

H DR LILLIAN F. GILBRETH

Τοῦ κ. ΠΑΝΑΓΗ ΣΟΛΟΜΟΥ

Στις 24 Μαΐου 1968 συμπλήρωσε τὰ 90 χρόνια της μιά ἀπὸ τίς ἐπιφανέστερες γυναῖκες τῆς Ἀμερικῆς καὶ ὄλου τοῦ κόσμου, ἡ Dr Lillian Gilbreth, διάσημη ὀργανώτρια, ἐπιφανῆς μηχανικός με πολλὰ ἄλλα διπλώματα, ψυχολογίας, φιλοσοφίας, κτλ., σύζυγος τοῦ Frank Gilbreth, πού ὑπῆρξε ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτες τῆς ὀργανωτικῆς κινήσεως στὸν κόσμον.

Ὁ Frank Gilbreth, ἡ γυναῖκα του καὶ τὰ δώδεκα παιδιά τους ἦταν μιά εὐτυχισμένη οἰκογένεια ὡς τὸ 1924, ὅταν ὁ Frank Gilbreth ἔπαθε συγκοπή τὴν ὥρα πού μιλοῦσε ἀπὸ ἕνα τηλεφωνικὸ θάλαμον με τὴ γυναῖκα του, ἀφήνοντάς την μονάχη, τόσο νέα, με ὄλα αὐτὰ τὰ παιδιά ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ μεγαλύτερο—κορίτσι—ἦταν 18 χρονῶν καὶ τὸ μικρότερο 2.

Ἡ Lillian Gilbreth δὲν ἐπέτρεψε οὔτε στὸ θάνατον νὰ καταστρέψῃ τὴν εὐτυχία τοῦ σπιτικοῦ της. Ὡς ἐκείνη τὴν ὥρα ἦταν ἡ τρυφερὴ καὶ μορφωμένη σύζυγος χωρὶς πρωτοβουλίες, πού βοήθησε τὸν ἄνδρα της στὴν ἐργασία του, μεγάλωνε τὰ παιδιά της, καὶ φοβόταν τὸ σκοτάδι καὶ τίς καταιγίδες. Ὁ θάνατος τοῦ ἄνδρα της ὅμως γέννησε μιά καινούρια γυναῖκα.

Ὁ Frank Gilbreth πέθανε τρεῖς μέρες πρὶν νὰ φύγῃ γιὰ ἕνα Παγκόσμιον Συνέδριον Ὀργανώσεως στὴν Εὐρώπη, ὅπου θὰ προήδρευε σὲ δυὸ Ἐπιτροπές. Ἀντὶ νὰ τὸν θρηνηθῇ, ἡ κεραυνοχτυπημένη σύζυγος ἄφησε τὰ παιδιά της μονάχα τους, με ἕνα ἡλικιωμένο ὑπηρέτη, καὶ ἔλειψε ἕνα μῆνα στὴν Εὐρώπη, ἐκφωνώντας τους λόγους πού εἶχε ἐτοιμάσει ὁ ἄνδρας της καὶ προεδρεύοντας ἀντὶ γιὰ ἐκεῖνον στὶς Ἐπιτροπές.

Ἀλλὰ παρ' ὄλον τὸ θαυμασμὸ πού προκάλεσε τότε, αὐτὸ δὲν ἦταν τὸ δυσκολώτερον ἔργον της. Ὅταν ἐπέστρεψε, οἱ πελάτες τοῦ ἄνδρα της διέκοψαν τὴν συνεργασία, ἐπειδὴ πίστευαν πὼς μιά γυναῖκα θὰ ἦταν ἀδύνατον νὰ ἐργασθῇ μέσα στὰ ἐργοστάσια. Περιουσία δὲν ὑπῆρχε. Ἡ μητέρα της προσφέρθηκε νὰ τοὺς φιλοξενήσῃ, ἀλλὰ ἐκείνη δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ τόσο μεγάλο βάρος οὔτε στὴν ἴδια τὴ μητέρα της. Πολλοὶ φίλοι προσφέρθηκαν νὰ υἱοθετήσουν ἀπὸ ἕνα παιδί, ἀλλὰ ἡ μοναδικὴ γυναῖκα εὐχαρίστησε ἀπορρίπτοντας ὄλες τίς προσφορές.

Σὲ ἐποχὴ πού λίγοι ἔπαιρναν τὴν ὀργάνωση στὰ σοβαρά, ὀργάνωνε σεμινάρια στὸ σπίτι της, ἔδινε διαλέξεις σὲ Πανεπιστήμια καὶ σὲ Σχολές, ἔγραφε ὀργανωτικὰ βιβλία καὶ μελέτες, ἔκανε σχέδια γιὰ κατασκευὴ ὀρθολογικότερων μηχανῶν γιὰ οἰκιακὴ χρῆση, καὶ κέρδιζε ἀρκετὰ, ὡστε νὰ κρατήσῃ κοντὰ της τὴν οἰκογένειά της καὶ νὰ σπουδάσῃ ὄλα τὰ παιδιά της στὸ Πανεπιστήμιον, ὅπως ἦταν ἡ ἐπιθυμία τοῦ πατέρα τους.

Καὶ τὰ παιδιά της τὰ κράτησε κοντὰ της, ὄχι μόνο σωματικὰ ἀλλὰ καὶ ψυχικὰ, δείχνοντας ἀπειρὴ κατανόηση καὶ λεπτότητα καὶ προτρέποντας στὴν ψυχολογία τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ της.

Γιὰ νὰ τὰ κατορθώσῃ ὄλα αὐτὰ, ξέρετε πὼς περνοῦσε τὴν ἡμέρα

